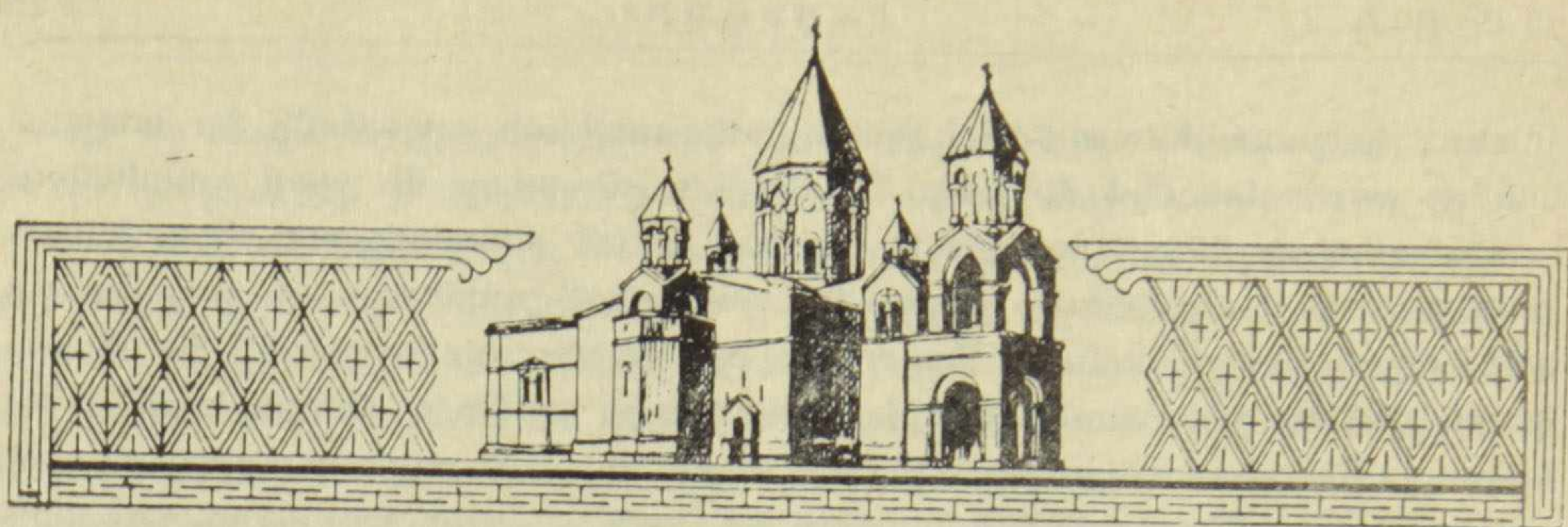

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՔԱՐՈԶԸ Ս. ԷԶՄԻԱՇՆԻ
ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
(22 Մարտի 1992 թ.)

«Յանուն Հօր եւ Որդոյ և Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն»:

«Տուր զհամար տնտեսութեան քո».

«Տուր հաշիվը քո տնտեսության»:

Ահա այս տողերը կարդում ենք մենք Ս. Ավետարանում՝ արտասանված հենց մեր Տիրոջ՝ Հիսուսի Քրիստոսի կողմից հատուկ մի նպատակով, այն է, անդրադառնալ մարդկային բնորոշ մի տկարության, մի թերության, որ մենք կարող ենք կոչել ընչաքաղցություն կամ արծաթասիրություն: Սրա մասին առաքյալը արտահայտվում է ասելով, որ «արծաթասիրությունը մայրն է ամենայն չարյաց: Ահա այդ չարիքի դեմ ծառանում է ինքը Հիսուս և իր միտքը արտահայտում է մի առակով: Ինչպես գիտեք Նա սովորություն ուներ արտահայտվել առակներով, ամեն մեկ առակով խոսելով մարդկային այս կամ այն թերության մասին: Այս առակը Նրա նշանավոր առակներից մեկն է արտասանված Աստուծո Որդու կողմից 2000 տարիներ առաջ և սակայն իր այժմեությունը չի կորցրել տևապես այս 2000 տարիների ընթացքում, իր այժմեությունը չի կորցրել նաև այսօր մարդկային աշխարհում ամեն տեղ, բոլոր երկրներում, բոլոր ժողովուրդների մեջ, նաև մեր ժողովրդի մեջ: Ահա թե ինչու մենք պետք է անդրադառնանք այս առակին, որպեսզի Հիսուսի համապատասխան պատգամը փոխանցենք մեր եկեղեցու և ազգի զավակներին՝ զգուշացնելով նրանց, որ հեռու մնան անազնիվ գործերից, անիրավ տնտեսություններից, իրենց զուտ անձնական շահի համար: Հիսուս պատմում է, թե մի ժամանակ եղել է մի տանուտեր, որ ունեցել է իբրև գործակատար մի տնտեսվար, նրան հանձնել է իր գործի ղեկավարությունը և ինք բացակայել է մի երկար ժամանակ: Իր վերադարձին սակայն հաստատել է, որ իր տնտեսը, իր գործերի կառավարիչը անազնիվ գործեր է կատարել ի վնաս տանտիրոջ և հօգուտ իր անձնական շահերի և նրան կանչում է և ասում. «Տուր զհամար տնտեսութեան քո» («Տուր հաշիվը քո տնտեսության»): Խիստ նկատողություն է անում նրան և որոշում է հեռացնել այդ անազնիվ մարդուն: Նա՝ տնտեսը ինչքան անազնիվ, սակայն այնքան էլ հնարամիտ և ճարպիկ, պարտատերերի հետ ինչ որ գործարքներ է կատարում ի վնաս տանտիրոջ և հօգուտ իրեն, մի

տեսակ կաշառակերությամբ է զբաղվում, որպեսզի ապահովի իր ապագա կյանքը այս անազնիվ ձևերով: Նույնիսկ տանուտերը մի պահ զարմանում է այդ տնտեսի հնարամտության, այսպես ասած իմաստության վրա, իմաստություն՝ գործադրված ի չարս: Իմաստություն՝ գործադրված ի չարս իր անձնական շահի համար: Արմատը նույն արծաթասիրությունն է, մարդկային մեծագույն թերություններից մեկը, որից պետք է ձերբազատվել: Եվ Հիսուս ավարտում է իր առակը ասելով մի քիչ տխրությամբ երևի, թե այս աշխարհի որդիները ավելի իմաստուն են, քան թե լուսո որդիները, այսինքն քան արդար մարդիկ, որովհետև աշխարհի որդիները, սովորական մարդիկ ընչաքաղց են, եսամոլ են և դրամասեր: Սակայն Հիսուս պատգամում է մեզի չհետևել այդ անիրավ տնտեսների օրինակին՝ դառնալու համար լուսո որդիներ, ազնիվ մարդիկ: Ահա, սիրելիներ, իմաստը այս առակի, որ ինչպես կրկնեցի, այժմեական է նաև մեր օրերի համար, հենց մեր ժողովրդի կյանքին համար: Դժբախտաբար մենք լսում ենք և հաստատում հաճախ, որ մեր ժողովրդի կյանքում, հասարակական կյանքում տեղի են ունենում նման բացասական երևույթներ, անիրավ տնտեսների գործարքներ ի վնաս հաստատության, որին ծառայում են, ի վնաս մեր ժողովրդի տնտեսության, ի վնաս մեր հայրենիքի տնտեսության, մանավանդ այս տագնապալի ծանր օրերին, երբ Արցախի բարձունքներում հայ երիտասարդներ իրենց կյանքն են զոհաբերում, այստեղ մարդիկ կան, որ իրենց անձնական շահերով են հետաքրքրված միայն: Չի կարելի հանդուրժել այսպիսի երևույթ, և ահա Հիսուսի խոսքերով մենք դիմում ենք բոլորին, բոլոր հայերին, ուր որ ծառայելիս լինեն նրանք, ո՛ր հաստատության, ո՛ր հիմնարկության մեջ կրկնելով Հիսուսի հրավերը՝ տուր քո տնտեսության հաշիվը ազնվությամբ և քո իմաստությունը ծառայեցրու ի բարին, ոչ ի չարս, հօգուտ ազգի շահերի, հօգուտ հայրենիքի շահերի:

Սիրելի ժողովուրդ, այս առաջադրանքով մտահոգված է նաև մեր հայրենի կառավարությունը այս օրերին, և այս ամսվա մարտի 3-ին մեր հանրապետության նախագահը հատուկ հրամանագիր հրապարակեց՝ կոչ ուղղելով բոլոր հայերին ի Հայաստան և ի սփյուռք աշխարհի, որպեսզի նրանցից ամեն մեկը տարին մի անգամ ինչ որ գումար նվիրաբերեն հայրենի վերաշինության գործին: Դուք գիտեք շատ լավ, որ մեր երկիրը տնտեսապես գտնվում է շատ ծանր վիճակի մեջ, պետք է անպայման մտածել բարվոքելու այս կացությունը, և առաջին հերթին մենք՝ հայերս, բոլոր հայերս, Հայաստանում թե արտասահմանում բնակվող, պետք է մեր եկամուտներից, մեր խնայողություններից, մեր տնտեսությունից ինչ որ մի բաժին հանենք կամավոր կերպով, բաց սրտով, սիրահոժար տրամադրելու հայրենիքի տնտեսական և հոգևոր մշակութային վերականգնման, վերաշինության համար:

Ես անձնապես իբրև առաջին սպասավորը Հայաստանյայց Եկեղեցու պարտք զգացի ողջունելու մեր հանրապետության նախագահի այս հրամանագիրը և կոնդակ հրապարակելու նույն կոչով: Իմ կոնդակը այսօր արտասանվում է Հայաստանյայց Եկեղեցու բոլոր բեմերից և՛ Հայաստանում, և՛ ներքին սփյուռքում, և՛ արտասահմանում: Արտասահմանում թերթերն էլ տպել են իմ կոնդակը և բավական շարժում է առաջ գալիս հայկական մեր գաղութների մեջ, դրական պատասխան տալու մեր հանրապետության նախագահի հրավերին, թե պատրաստ են ամեն մեկը, պատրաստ են իրենց լուման նվիրաբերելու յուրաքանչյուրն իր կարողության չափով: Պատկե-

բացրեք, որ մեր ժողովրդի թիվը մոտ 7—8 միլիոն է աշխարհի վրա, եթե ծերերը, երեխաները չհաշվենք, առնվազն մի երկու միլիոն հայ մարդ կարող է իր լուսման նվիրաբերել, և ես մտածում եմ, որ իրոք, եթե հաջողվի այս ծրագրի գործադրումը, կարող է պահատիլ և սպասելի է, որ տարին շուրջ 100 միլիոն դոլլարի գումար նվիրաբերվի Հայաստանի տնտեսական և մշակութային վերաշինության օգտին: Ահա այս է մեր հանրապետության, մեր կառավարության կոչը, այս է նաև Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի հրավերը ուղղված մեր եկեղեցու, մեր ազգի բոլոր զավակներին: Ինչպես կոնդակում ես արտահայտվել եմ, այսօրվա պայմաններում ներելի չէ մեզ, որ նման ծրագիր լրիվ կերպով չհաջողվի, անպայման պետք է հաջողվի: Մեր հայրենիքի, մեր հանրապետության անկախ հռչակումը լոկ խոսք պետք չէ մնա, այլ պետք է ամրապնդվի տնտեսական և մշակութային իրագործումներով և վերաշինության մեծ գործերով, որպեսզի մոտ ապագային մեր երկիրը գտնի իր բարօր կյանքի, իր ազատ, անկախ կյանքի ճշմարիտ ուղին:

Ահավասիկ սիրելիներ, լսենք Հիսուսի խոսքը կրկին անգամ. «Տուր զհամար տնտեսութեան քո», թող ամեն մի հայ ի Հայաստան և ի սփյուռք աշխարհի իր տնտեսության հաշիվը տա ազգի և հայրենիքի առջև և իրականանա այս հիմնադրամի գոյառումը և մեր ժողովուրդը, մեր հայրենիքը քաջ առ քաջ առաջադիմի դեպի իր նոր, իր ազատ և բարգավաճ ապագան:

«Շնորհք, սէր եւ խաղաղութիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի եղիցին ընդ ձեզ ընդ ամենեսեանդ». ամեն:

